

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.276/2025/6-II.

A felperes:

felperes

(cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Szalai Adrienn Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó Balázs Olivér ügyvéd)

(cím1)

Az alperes:

alperes

(cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Konta Balázs ügyvéd

(cím3)

A per tárgya: taggyűlési határozat felülvizsgálata

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.G.42.887/2024/12-I. (2025. június 26.)

A fellebbezést benyújtó fél: alperes (13. sorszám alatt)

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 355.600 (háromszázötvenötezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperest a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága cégjegyzékszám 1 cégjegyzékszám alatt tartja nyilván a cégjegyzékben. A társaság tagjai és vezető tisztségviselői 2024. március 19-től a felperes és tag 1 voltak.

tag 1 az alperes ügyvezetőjeként a 2024. október 8. napján kelt taggyűlési meghívóval értesítette (helyesen: kívánta értesíteni) a társaság tagjait, hogy rendkívüli taggyűlést hív össze 2024. október 24. napján 15 órára a társaság székhelyére. A meghívón szereplő napirendi pontok 1.: a taggyűlés tisztségviselőinek (jegyzőkönyvvezető, a jegyzőkönyv hitelesítője) megválasztása; 2.: határozathozatal a felperes ügyvezetői tisztségéből a taggyűlés napjával történő, azonnali hatályú visszahívásáról és 3.: a társaság létesítő okiratának módosítására vonatkozó határozathozatal voltak. Az alperes (ügyvezetője) 2024. október 8-án postai küldeményt adott fel a felperes részére, amelyben a kísérlőlevelével szerinte megküldte az aktuális főkönyvi kivonatot a cég pénzügyi mozgásairól, a főkönyvi kartont a tagi betétek befizetéséről és az alkalmazottak kijelentési igazolásait.

Az alperes a 2024. október 24. napján taggyűlést tartott, amelyen kizárólag tag 1 tag és ügyvezető volt jelen. A taggyűlés az 1/2024.10.24. számú határozattal tag 1 ügyvezetőt választotta meg a jegyzőkönyv vezetőjévé és hitelesítőjévé. A 2/2024.10.24. számú

határozattal a taggyűlés a felperest aznap visszahívta ügyvezetői tisztségéből. A 3/2024.10.24. számú határozattal pedig a társasági szerződést a fenti változásokra tekintettel módosította és a 2013. évi V. törvény rendelkezésének megfelelő módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést fogadott el.

[2] A felperes 2024. december 6. napján érkezett keresetében kérte az alperes 2024. október 24. napján megtartott taggyűlésén meghozott 1/2024.10.24., 2/2024.10.24. és 3/2024.10.24. számú taggyűlési határozatainak hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását. A keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-ára, 3:36. § (1) bekezdésére, 3:37. § (1) bekezdésére, 3:17. § (1) és (5) bekezdésére, valamint a 3:190. § (1) bekezdésére alapította. Előadta, hogy a határozatok meghozatalára jogszabálysértő módon került sor, mert a részére a taggyűlési meghívó nem került megküldésre. Ezen túlmenően hivatkozott arra is, hogy a társaság bevételi forrását jelentő étterem működése is ellehetetlenült, ami a társaság további működését is jelentősen hátrányos módon érintette.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A keresetet „mind jogalapjában, mind tényállásában” vitatta. Állította, hogy a taggyűlés megtartása jogszerűen történt. A tag1 ügyvezető által aláírt meghívót a taggyűlés időpontja előtt 16 nappal megküldte a felperesnek. Mivel tag1 az alperes 60% mértékű üzletrészevel rendelkezik, a felperes a határozathozatalt megakadályozni nem tudta volna, illetve a felperes személyesen érdekelt volt a döntésben, ezért a szavazatát a feleknek figyelmen kívül kellett volna hagynia.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 1/2024.10.24., 2/2024.10.24. és 3/2024.10.24. számú taggyűlési határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 466.000 forint perköltséget.

[5] A határozata indokolásában a Ptk. 3:35. §-ára, a 3:36. § (1) bekezdésére és a 3:37. § (1) bekezdésére utalt, és rögzítette, hogy a kereset a jogszabályban előírt 30 napos keresetindítási határidőn belül érkezett.

[6] A Ptk. 3:17. § (1) és (5) bekezdésében, valamint a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében írtak teljesülését, a taggyűlési meghívó felperesnek megküldését vizsgálva figyelemmel volt tanú1 tanúként tett előadására, amely szerint a felperes a borítékot előtte nyitotta ki, és abban kizárólag a keresetlevél mellékleteként csatolt iratok voltak, valamint tanú2 ezzel egybehangzó tanúvallomása, amelyben megerősítette, hogy a borítékban taggyűlési meghívó nem szerepelt. Ezzel szemben tanú3 tanúnak azt az előadását, hogy a meghívó a borítékba került, a főkönyvi karton és kísérlőlevél viszont nem, nem fogadta el, mivel az alperes maga sem vonta kétségbe, hogy a társaság a keresetlevél mellékletét képező iratokat, így a főkönyvi kivonatot, a főkönyvi kartont és a kísérlőlevelet megküldte a felperes részére.

Különös jelentőséget tulajdonított a keresetlevél mellékletei közül a kísérlévélnék, amelynek megküldését az alperes sem vitatta, és amely szerint az alperes az aktuális főkönyvi kivonatát, a főkönyvi kartont és az alkalmazottak kijelentési igazolásait küldte meg a felperes részére, de nem tesz említést a taggyűlési meghívóról. A kísérlévéllal bizonyítottnak találta azt a felperes által előadott és az általa indítványozott tanúk által is alátámasztott tényt, hogy a taggyűlési meghívó a felperes részére megküldött iratok között nem szerepelt.

[7] Megállapította, hogy kizárólag a taggyűlési meghívó megküldésének szabályszerűségét kellett vizsgálnia, így az alperes által előadott további körülményeket nem vette figyelembe.

[8] A fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a 2024. október 24-én megtartott taggyűlést nem a jogszabályban előírtaknak megfelelően hívta össze, mivel az arra szóló meghívót a felperes részére nem küldte meg. A felperes ezért a taggyűlésen nem volt jelen, a nem szabályszerűen összehívott ülés megtartásához nem is járulhatott hozzá.

Erre tekintettel a keresettel támadott taggyűlési határozatok jogszabályba ütköznek, ezért azokat a keresetnek megfelelően hatályon kívül helyezte.

[9] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. A fellebbezésében elsödlelesen az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[10] A kereset, illetve az írásbeli ellenkérelem boríték megküldésére vonatkozó részeit, valamint az e körben tett tanúvallomásokat idézte, és állította, hogy az elsőfokú bíróság a döntését teljes egészében a kísérlévéllal tartalmára alapította, függetlenül az alperes által előadott körülményektől, de a tanúk nyilatkozataitól is. A kísérlévéllal tartalmazta megküldött mellékletként az alkalmazottak kijelentési igazolásait is, amelynek a felperes részére történt megküldésére egyik fél sem hivatkozott, azt a felperes a keresetleveléhez nem csatolta. Ezt a tényt az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. A kísérlévéllal tartalmából kitűnik, hogy az olyan iratra is hivatkozik, amely nem lett megküldve a felperesnek, ugyanakkor nem sorol fel olyan okiratot, amelynek a megküldése megtörtént; erre tekintettel ezen okirat nem lett volna perdöntő bizonyítékként értékelhető.

Iratellenesnek minősítette az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy ne vitatta volna a kísérlévéllal felperesnek történt megküldését, mivel az írásbeli ellenkérelmében a felperes keresetét mind jogalapjában, mind tényállásában vitatta, amely utóbbi magában foglalta a kísérlévéllal létezését, tartalmát is. Ezen okiratnak nem tulajdonított jelentőséget, azonban a per során nem tett olyan nyilatkozatot, amellyel a kísérlévéllal vitatását megkérdőjelezte volna.

Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben az írásbeli ellenkérelem tartalmával, tanú3 tanúvallomásával és a felperes által csatolt borítékkal is alátámasztotta, hogy a kinyomtatott meghívót tag1 aláírta, majd azt a többi irattal együtt elhelyezték egy borítékban, amelyet a felperes részére megcímeztek, majd a lezárt borítékot az ott dolgozó munkatársukkal a közeli postára küldték, ahol az 2024. október 8-án 18 óra 20 perckor feladásra került. Kiemelte, hogy a felperes saját elmondása szerint nem emlékezett a keresetlevélhez csatolt kísérőlevélre, tanú1 „firkálmányra” emlékezett, tanú2 pedig nem emlékezett pontosan arra, hogy a boríték a könyvelési anyagokon kívül mit tartalmazott. Erre tekintettel a felperes által indítványozott tanúk előadása sem a meghívó megküldését, sem annak hiányát nem erősítette meg.

[11] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 4. § (2) bekezdésében, 268. § (1) bekezdésében és 279. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozott, és állította, hogy a felperes a keresetét megalapozó tényállításait nem tudta kellő bizonyossággal alátámasztani.

[12] Fenntartotta azt az állítását is, hogy a felperes taggyűlésen való jelenléte a 40% mértékű szavazati hányadára tekintettel irreleváns volt, a határozathozatalt nem tudta volna megakadályozni. Ezen felül a döntésben személyesen érdekelt volt, így a megjelenése esetén is csak tag1 tag dönthetett volna a napirenden szereplő kérdésekben.

Mindezekre is tekintettel életszerűtlen lenne, ha a taggyűlés meghívója ne került volna a felperes részére kézbesítésre, mivel a számára semmiféle előny nem származott volna abból, ha a felperes a taggyűlésen a meghívó megküldésének hiánya miatt nem tud megjelenni.

Álláspontja szerint minimális elvárás volt a felperes felé az, hogy amennyiben a számára értelmezhetetlen levélküldeményt kap, úgy megkeresi őt annak tartalmának tisztázása érdekében, hogy tudomást szerezzen a boríték céljáról, továbbá a peres eljárásban legalább egyezségi ajánlattal megkeresi az alperest, vagy tagként kezdeményezi a taggyűlés összehívását az ügyvezető kérdéskörének rendezése érdekében.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte.

[14] Álláspontja szerint okiratokkal és tanúkkal is bizonyította, hogy milyen iratok kerültek a részére megküldésre. Az átvett borítékon szereplő küldeményazonosító megegyezett az alperes cégbíróság részére beadott feladóvevényen szereplő küldeményazonosítóval, és tanú1, valamint tanú2 tanúk egybehangzóan adták elő boríték kibontásának körülményeit. Ehhez képest tanú3 tanú nem tudta kétségkívül igazolni, hogy az általa látott boríték feladása megtörtént-e. Hivatkozott arra is, hogy az átvett könyvelési anyagban elcsúsztak a sorok, amely a taggyűlési meghívót tartalmazó boríték megküldésének hiányát támasztja alá, figyelemmel tanú3 tanúként tett azon előadására, amely szerint az e-mailben való megküldés során keletkezhet ilyen hiba. Ennek alapján az elsőfokú bíróság

helyesen értékelte a bizonyítékokat és állapította meg, hogy a taggyűlési meghívó a részére nem került megküldésre.

Állította, hogy az alperes általánosságban tett vitatása nem alkalmas a kísértőlevél megküldésének megkérdőjelezésére.

[15] Az alperes további érvelésével összefüggésben hivatkozott arra, hogy a taggyűlési meghívó szabályszerű megküldése esetén egyrészt a taggyűlésen tisztázhatta volna a felmerült kérdéseket, másrészt gyakorolhatta volna a Ptk. 3:190. § (2) bekezdésében foglalt jogát, kérhette volna a napirend kiegészítését, akár tagl ügyvezető beszámoltatásával vagy visszahívásával is, aki e szavazásnál kizárt lett volna.

[16] A Pp. 380. §-ában meghatározott eljárási szabálysértés hiányában a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

[17] A fellebbezés megalapozatlan.

[18] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes a fellebbezésében akként kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, hogy ennek alapjául szolgáló, az ügy érdemi eldöntésére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértést (Pp. 381. §) nem jelölt meg, így a fellebbezésben foglaltak alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt helye.

[19] Az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem sem alapos. Az elsőfokú bíróság a döntésének alapjául szolgáló tényállást megfelelően állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott, a kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A fellebbezésben, valamint a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az ítélet indokolását – az abban foglaltak megismétlése nélkül – az alábbiakkal egészíti ki.

[20] Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta elsődlegesen a taggyűlési meghívó tag részére történt megküldését, mivel a meghívó elküldésének elmaradása a Ptk. 3:17. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésével önmagában megalapozza a szabályszerűtlenül összehívott taggyűlésen meghozott határozatok jogszabálysértő voltát. Az elsőfokú bíróság az e körben lefolytatott bizonyítás eredményét helytállóan értékelte, figyelemmel arra is, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes jogellenes összehívásra vonatkozó állításával

szemben az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a taggyűlési meghívó a felperes részére szabályszerűen megküldésre került.

[21] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a keresetlevélhez mellékelt kísérőlevél tartalmára figyelemmel a taggyűlési meghívó 2024. október 8-án történt megküldése nem bizonyított.

Az alperes állításával szemben a kísérőlevélnek a 2024. október 8-án postára adott borítékban való megküldése az elsőfokú eljárásban az alperes által nem vitatott ténynek minősül. Az alperes írásbeli ellenkérelmének első mondatában tett az az általános nyilatkozat, hogy a felperes keresetét mind jogalapjában, mind tényállásában vitatja, nem tekinthető a Pp. 199. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti vitatásnak, figyelemmel arra, hogy az alperes érdemi védekezésének kifejezetten ki kell térnie a kereset minden olyan érdemi elemére, amellyel szemben ellenvetése van, védekezni kíván. Az írásbeli ellenkérelem szükségképpen igazodik a kereseti kérelem tartalmához, így amennyiben az alperes vitássá teszi az érvényesíteni kívánt jogot, az azokat megalapozó tényeket vagy a mindezek közötti jogi összefüggés levezetését, úgy a védekezés körében mindezekre konkrét nyilatkozatot kell tennie, megjelölve, hogy a kereset elemei közül melyiket, mennyiben és milyen okból teszi vitássá. Az alperes a tényállás vitatásával nyilvánvalóan nem kívánta a felperes által előadott tények teljes körét vitássá tenni – így például a boríték megküldését, vagy a taggyűlés megtartását –, és nincs arra lehetősége, hogy a nem kellően pontos, ezért a Pp. 199. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti védekezésnek nem minősülő nyilatkozatát utóbb a jogorvoslati érdekének megfelelően értelmezze.

A meghallgatott tanúk előadása alátámasztja, hogy a kísérőlevél benne volt a felperesnek megküldött borítékban. Tévesen állította az alperes a fellebbezésében, hogy tanú1 és tanú2 tanúvallomása nem szolgál bizonyítékkul a kísérőlevél megküldéséhez, mivel a 2025. június 26-án megtartott tárgyaláson a bíróság a tanúk elé tárta a keresetlevél mellékletét képező iratok között a kísérőlevelet is, és a tanúk kifejezetten megerősítették, hogy mindezen iratok benne voltak a kibontott borítékban (18.G.42.887/2024/12. számú jegyzőkönyv 2. és 3. oldalai). Emellett tanú3 tanúként tett előadása sem cáfolta meg a kísérőlevél borítékba helyezésének tényét, a tanú ugyanis az elé tárt kísérőlevelet felismerte, de nem tudta egyértelműen eldönteni, hogy az a borítékba belekerült-e (18.G.42.887/2024/12. számú jegyzőkönyv 4. oldal).

A felperes által hivatkozott kísérőlevél funkciója, hogy felsorolja a 2024. október 8-án postára adott küldemény iratait, így az a körülmény, hogy a felsoroltak között a taggyűlési meghívó nem szerepelt, nyomatékos bizonyítékként vehető figyelembe a taggyűlési meghívó megküldésének a cáfolatára, figyelemmel arra is, hogy ezen irat jelentőségére tekintettel a megküldése esetén azt a kísérőlevél nyilvánvalóan tartalmazta volna. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezen okirat bizonyító erejéből nem von le az a tény, hogy a kísérőlevélben feltüntetett kijelentési igazolások egyidejű megküldése a perben nem igazolt.

[22] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy – az alperes fellebbezésben írtakkal ellentétben – az elsőfokú bíróság nem kizárólag a keresetlevélhez mellékelt kísérőlevél

tartalma alapján találta bizonyítatlannak az alperes taggyűlési meghívó megküldésére tett tényállítását. Az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnően e tekintetben figyelemmel volt tanú1, valamint tanú2 tanúvallomásaira is, akik egybehangzóan adták elő – tanú2 az erre történt kifejezett rákérdezés után is –, hogy az előttük kibontott boríték a meghívót nem tartalmazta. Ezeket a nyilatkozatokat, valamint tanú3 ezzel ellentétes, a meghívó borítékba helyezésének a megtörténtére vonatkozó tanúvallomását az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján helytállóan értékelte akként, hogy a taggyűlési meghívó felperesnek való megküldése nem bizonyított.

A bizonyítás eredményének az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtettektől eltérő értékelésére a fellebbezésben foglaltak alapján a másodfokú eljárásban sem volt ok. A meghívó megküldésének bizonyítatlanságát az elsőfokú bíróság a Pp. 265. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával helyesen értékelte az alperes terhére.

A taggyűlési meghívó megküldésének elmaradására tekintettel a Ptk. 3:17. § (1) bekezdésében foglaltak megszegése a felperes alapvető tagi jogosultságait sérti, és a határozathozatal rendjére vonatkozó garanciális jellegű szabálynak minősülő előírás megsértése főszabályként a taggyűlésen meghozott határozatok hatályon kívül helyezését megalapozó súlyos jogsértésnek minősül (BH2022. 212-I.). Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a taggyűlésen részt nem vett felperes a taggyűlés összehívásának szabályszerűtlenségét az ülés megtartásához való hozzájárulással sem orvosolhatta [Ptk. 3:17. § (5) bekezdés].

[23] Az alperes álláspontjával ellentétben a perben támadott taggyűlési határozatok jogszabályba ütköző voltán nem változtathat az a tény sem, ha a felperes – a szavazati joga mértékére vagy a határozathozatalból való kizártságára tekintettel – a taggyűlési meghívó szabályszerű megküldése, illetve a taggyűlésen történő megjelenése esetén – a taggyűlési döntés eredményére nem lehetett volna ráhatással. Ez a körülmény ugyanis a jogsértés megvalósulásán nem, legfeljebb csak annak súlyán változtathat. A jogsértés súlya körében pedig az irányadó joggyakorlat (BDT2020. 4205.) egyértelmű a tekintetben, hogy a taggyűlés összehívásának szabályszerűtlensége nem minősíthető jelentéktelen jogszabálysértésnek abból az okból, hogy a tag szavazata a döntésre nem lehetett kihatással. Ezzel ellentétes jogértelmezés annak megengedésére vezetne, hogy az érdemi döntés befolyásolására alkalmas szavazattal nem rendelkező tagot eleve meg se hívják a taggyűlésre, így kizárják őt a döntés meghozatalából, de elzárják a taggyűlésen való részvétel jogától, a napirend kiegészítési javaslat tételétől és az álláspontja kifejtésének a lehetőségétől is. A kérdéses taggyűlési határozatok meghozatalának körülményei közül tehát kizárólag annak volt jelentősége, hogy a döntéseket a taggyűlés megtartásának a rendjére vonatkozó, garanciális jogszabály megsértésével hozták, amely jogszabálysértés nem minősíthető jelentéktelennek.

[24] A jogsértés megtörténtén, a taggyűlési meghívó megküldésének elmaradása tényén úgyszintén nem változtathat a felperesnek a 2024. október 8-án postára adott küldemény átvételét követő, valamint a perben tanúsított magatartása sem. A felperestől az általános együttműködési kötelezettségére tekintettel sem volt elvárható az, hogy a küldemény hiányosságát felismerje – különös tekintettel arra, hogy a meghívó feladását a küldeményhez mellékelt kísérlével sem tüntette fel – és az alperestől a taggyűlési meghívó

szabályszerű megküldését kérje. Nyilvánvalóan nem volt elvárható a felperestől a perben egyezségi ajánlat megtétele, vagy a taggyűlés összehívásának kezdeményezése, és ezek a perben támadott taggyűlési határozatok jogszabálysértő voltát nem érintik.

[25] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával helyezte hatályon kívül az alperes jogszabálysértő módon meghozott taggyűlési határozatait, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – a fentiek szerint, a fellebbezésre tekintettel kiegészített indokolással – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes által felszámított, a perindításkor hatályban volt, ezért alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 8 órányi szükséges munkavégzésre és 35.000 forint óradíjra tekintettel számított 280.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2026. május 27.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.

bíró